

[Dyremose]

for vi er ikke sikre på, at alle grupper skal have den samme arbejdstid. Vi tror, at det er nødvendigt at få brudt op mellem forskellige grupper. Vi tror, det er nødvendigt at have en mere fleksibel arbejdstid.

Jeg vil godt understrege, at når vi reagerer mod de eventuelle indgreb fra folketingets side, så er det for det første, fordi vi synes, det ikke er lovgivningsstof, vi synes, det er aftalestof. For det andet synes vi, at det er et dårligt valgt tidspunkt, lige efter at overenskomsterne er afsluttet og i en situation, hvor det er af afgørende betydning for landets udvikling og for beskæftigelsen, at vi får en forbedring af konkurrenceevnen. Vi må ærligt talt erkende, at hvis der skal ske en arbejdstidsnedsættelse, tror vi ikke, at lønmodtagergrupperne, de store grupper af lønmodtagere, har råd til at undvære en lønkomensation. Hvis kravet om arbejdstidsforkortelse med lønkomensation gennemføres, så forringer vi konkurrenceevnen, og så forringer vi mulighederne for at få løst de grundlæggende beskæftigelsesmæssige problemer. Vi forskertser måske chancen for at løse de store økonomiske problemer, som samfundet står over for.

For det tredje mener vi egentlig, at beskæftigelseseffekten af en eventuel arbejdstidsnedsættelse er yderst tvivlsom. Vi føler os ikke overbevist om, at det er dokumenteret, at en arbejdstidsnedsættelse kan gennemføres på en sådan måde, at det skaber ny beskæftigelse. Der er store problemer omkring en ændret arbejdstilrettelæggelse – problemer, som bedst løses ude på de enkelte virksomheder. Der er store problemer med udnyttelsen af maskinparken – problemer, som bedst løses ude på de enkelte virksomheder, hvor vi jo gerne skulle sikre os, at de investeringer, der foretages i en maskinpark, resulterer i, at denne maskinpark også bliver anvendt. Det er et stort problem specielt for de små og mellemstore virksomheder. Det er et problem, som vi ikke tror på at folketinget skal blande sig i.

Jeg vil gerne understrege, at vi i den konservative gruppe i forbindelse med fremtidige diskussioner om arbejdstiden lægger megen vægt på at få brudt med de stive systemer. Vi tror, det er vigtigt at få skabt en øget fleksibilitet omkring arbejdstidsbegrebet. Vi mener, at et af de områder, man skal satse på, er en øget adgang til gradvis pensionering.

Vi mener også, at man skal satse på en øget adgang til deltid på områder, hvor det ikke findes i dag, men jeg vil godt understrege, når jeg har sagt det, at det for os også er et spørgsmål om aftalestof. Det er ikke noget, vi fra folketingets side skal påtvinge de enkelte brancher, de enkelte virksomheder, at de skal øge deltiden, men det er noget, som vi mener at arbejdsmarkedets parter også bør forhandle om.

Afslutningsvis vil jeg altså gerne konkludere om det, der er hovedspørgsmålet i dag, at vi fra konservativ side ønsker, at denne debat kan ende med en konklusion som den, Georg Poulsen nævnte i Jyllands-Posten den 28. april i år, nemlig den konklusion, at arbejdsmarkedets parter overlades til selv at få arbejdstidsnedsættelsen på plads. Det er en hævdvunden tradition i den danske arbejdsmarkedspolitik. Vi håber, at socialdemokraterne vil acceptere den tradition.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Ja, og derfor afskaffede man dyrtidsreguleringen, afskaffede taktreguleringen og fastsatte en 4 pct.s ramme for forhandlingerne på arbejdsmarkedet. Er sandheden ikke, hr. Dyremose, at hvis indgreb tjener arbejdsgiverne, så er de konservative tilhængere af det; hvis de tjener begge parter, så er man skeptisk; og hvis et indgreb alene er til fordel for lønmodtagerne, så er man imod?

Jeg vil gerne sige til den konservative ordfører, også af hensyn til det videre forløb af debatten, at ikke alene én gang, men tre gange sagde jeg både i min motivering for forespørgslen og efterfølgende, at socialdemokratiet ikke ønsker en ændret rollefordeling i spørgsmålet om arbejdstiden mellem lovgivning og overenskomster, og jeg vil gerne sige det for fjerde gang. Jeg kunne måske også anskaffe en eller anden ørespule, så folk opfatter, hvad der bliver sagt. Vi ønsker ingen ændret rollefordeling på arbejdstidsområdet. Noget er lovgivning, og noget er overenskomster, men hr. Dyremoses eget indlæg vidner jo klart om, hvor vigtigt det er, at tingene bliver set i sammenhæng.

Det samme gælder, når vi taler om omkostningspolitik og indkomstpøolitik. Der ved vi, at noget er lovgivning og noget er overenskomster. Alligevel har vi en fælles hold-